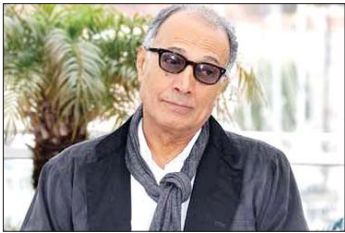

ایران در جهان

تجلیل «بوسان» از عباس کیارستمی

● **شرق:** بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم بوسان که از ۱۵ تا ۲۴ مهرماه در کشور کره جنوبی برگزار می‌شود، جایزه سینماگر سال را به عباس کیارستمی اهدای کند. احمد کیارستمی، فرزند عباس کیارستمی، برای گرفتن این جایزه به بوسان سفر خواهد کرد. جشنواره بوسان ۹ فیلم «۲۴ فریم»، «زندگی و دیگر هیچ»، «خانه دوست کجاست»، «زیر درختان زیتون»، «کپی برابر اصل»، «جاده‌های کیارستمی»، «کلوزآپ»، «باد ما را خواهد برد»، «طعم گیلاس» و فیلم «۷۶ دقیقه‌ی ۱۵ ثانیه با عباس کیارستمی»، ساخته سیف‌الله صمدیان را در برنامه بزرگداشت این فیلم‌ساز فقید به نمایش درخواهد آورد. همچنین بوسان میزبان شمار قابل‌توجهی از تولیدات سینمای ایران و سینماگران ایرانی است. این رویداد که به مهم‌ترین جشنواره سینمایی آسیا تبدیل شده، ۳۰۰ فیلم از ۶۹ کشور جهان را در بخش‌های اول جهانی با بین‌المللی را شامل می‌شود. فیلم «رفتن» اولین ساخته نوید محمودی در اولین نمایش جهانی خود روی پرده خواهد رفت. عرضه و بخش جهانی این فیلم برعهده نسرین میرشب است و محمود کلاری نیز در میان اعضای هیات داوری این بخش حضور دارد. در بخش غیرقابلی «پنجراه به سینمای آسیا» هم هشت فیلم ایرانی برگزیده شده که چهار فیلم «قشنگ و فرنگ» ساخته وحید موسویان، «پاداش» ساخته کمال تبریزی، «خواب آب» ساخته فرهاد مهرانفر و «ویولونیست» ساخته محمدعلی طالبی، اولین نمایش جهانی خود را خواهند داشت. چهار فیلم دیگر این بخش را هم «مالاریا» ساخته پرویز شهبازی، «محمد (ص)» ساخته مجید مجیدی، «فروشنده» ساخته اصغر فرهادی و «شب‌های زاینده‌رود» تشکیل می‌دهند. عرضه و بخش جهانی فیلم‌های «قشنگ و فرنگ»، «پاداش» و «خواب آب» برعهده بنیاد سینمایی فارابی و عرضه فیلم «مالاریا» برعهده نسرین میرشب است. در بخش سینمای جهان جشنواره هم فیلم «کوهستان» ساخته امیر نادری به‌عنوان محصول ایتالیا، فرانسه و آمریکا، فیلم بلند انیمیشن «بارک» ساخته محمدرضا امامی و «اقبال، قصه فرزند شجاع» به کارگردانی میشل فوزلیه و بابک پیامی به‌عنوان محصول ایتالیا و فرانسه در این بخش روی پرده می‌روند.

ادامه از صفحه اول

بترس از خطر گمراهی

... حالا کبریم در دنیای پر صلح و صفایی قرار بود این نمایش‌ها برگزار شود. پس می‌بایست پیش از بروز هر بدگمانی از سوزی‌های هنر، از سوی موزه، اطلاع‌رسانی درست می‌شد و از عده‌ای برای این کار مشورت می‌گرفتند و بعد آثار انتخاب می‌شد و بعد اعتبار موزه‌ی طرف مقابل و قرارداد و قراردای مالی و نحوی بسته‌بندی و ارسال آثار و ضمانت‌هایی برای هر اتفاق سوئی به تأیید گروه مشاورین می‌رسید و بعد یا علی... موزه‌ی طرف قرارداد موزه‌ی دست اول برلین نیست. موزه‌های مهم‌تری برای این کار هستند. (چرا همیشه دوست داریم با دست دوم و سوم‌ها همکاری کنیم؟ که حتما این هم حکمتی دارد.) معلوم نیست کدام آثار به این سفر برخطر می‌روند. فقط می‌دانیم که طرف آلمانی گفته: «هر چه خواستیم به دست آوریم.» آن هم در ازای وجهی بسیار ناقلیل که به نظر دوستان خیلی زیاد آمده! یک میلیون و پانصد هزار دلار برای حدود یک میلیارد بهای این سی عدد کار. که باید به دوستان بگویم اصلا و ابدا جای خوشحالی ندارد. حرف زیاد است. اما در نهایت به این نتیجه می‌رسم که با صدای بلند بگویم: آقایان نکند این کار را. از خر شیطان بیایید پایین. به خدا ما، هم خیر مملکت را می‌خواهیم و هم خیر گنجینه‌مان را. آقایان ما مسئولیم و متعهد و دلسوز. نکند این کار را.

به زودی

فضایی متفاوت برای عرضه موسیقی

MTVPersian.net

رضا آشفته؛ موزه هنرهای معاصر و گنجینه ارزشمندش، دوباره خرساز شد. این بار انجمن هنرمندان نقاش به ارسال آثار گنجینه ملی به تور نمایشگاهی در آلمان و ایتالیا واکنش نشان داده است. هیات‌مدیره این انجمن در نامه‌ای سرکشاده به معاونت هنری وزارت ارشاد نکرانی‌ها، شیئات و سوالات مرتبط با ارسال آثار گنجینه به یک تور نمایشگاهی در خارج از کشور را مطرح کرد. در این نامه خطاب به «علی مرادخانی» آمده: «از آنجایی‌که مسئولیت نمایش گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران در خارج از کشور رسما به شما واگذار شده، شما را در مقام جواب‌گوی سوآلات‌مان به رسمیت می‌شناسیم؛ زیرا آقای مجید ملانوروزی مدیر این موزه پاسخ‌گوی سوالات ما نیستند و «مدعی»‌اند که قبلا در این باره شفاف‌سازی کرده‌اند. ایشان به‌طور رسمی گفته‌اند «لیلی ندارد تمام مسائل را با همه افراد در میان بگذاریم؛ اما اگر اشتباه کردیم، می‌توانند در آن زمان نظر بدهند» (خبرگزاری ایلنا، ۱۶ شهریور ۱۳۹۵). ایشان افزوده‌اند: جامعه هنری ایران نگران سرنوشت میراث ملی کشور است؛ نگران گنجینه‌ای که قرار است طبق قراردادی بین‌المللی به خارج از کشور برود؛ می‌خواهند که هرمان پارت‌سینگر، رئیس بنیاد میراث فرهنگی پروس، در مصاحبه با سایت دوپچه‌وله فارسی در ۱۷ شهریور ۱۳۹۵ آن را «بازرزش‌ترین مجموعه هنر قرن بیستم خارج از مرزهای اروپا و آمریکا شمالی» می‌نامد. همه این نگرانی‌ها به خاطر این است که مدیران ارشد وزارت ارشاد درباره اهمیت این قرارداد شفاف‌شان نکرده‌اند یا سکوت کرده‌اند و از دادن پاسخ صریح به طور آشکار طفره رفته‌اند. حتی گزارش سایت دوپچه‌وله فارسی در ۱۷ شهریور ۱۳۹۵ تحت عنوان «پایتخت آلمان، میزبان نخستین نمایشگاه از گنجینه تهران»، به ابهامات موجود افزوده است. انجمن هنرمندان نقاش در ادامه یادآور شده است: آقای مرادخانی، آیا همه جنبه‌های قانونی این قرارداد برای شما کاملا شفاف است؟ آیا شما هم مثل ما نگران بازگشت کامل این آثار هستید؟ اگر به‌یقین می‌دانید که اصل این آثار قرار است طبق قرارداد منعقدشده بین موزه هنرهای معاصر و «طرف آلمانی» به طور صحیح و سالم و سر وقت به ایران بازگردند، لطفا در یک نشست رسمی در حضور مطبوعات، انجمن‌های هنری، هنرمندان و فعالان جامعه هنری، با دادن پاسخ‌های شفاف و روشن، خانواده بزرگی را از نگرانی‌های فزاینده برهانید.

انجمن از مرادخانی درباره بخشی از مسائل شبهه‌برانگیز و پرسش‌های بدیهی که به شرح زیر است، توضیح خواسته است:
۱- طبق اصل ۷۷ قانون اساسی «عهدنامه‌ها،

نامه سرگشاده انجمن نقاشان در واکنش به ارسال آثار گنجینه به خارج

اعتراض نقاشان به قرار سِری

لیلی

مصطفی‌رضا شجریان

مقاله‌نامه‌ها، قراردادها و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد». آیا انتقال این گنجینه به خارج از کشور نیازمند مصوبه مجلس است؟ اگر نیست چرا؛ و اگر هست چه زمانی مجلس با چنین انتقالی موافقت کرده است؟

۲- چه بندهایی در این قرارداد بین‌المللی وجود

دارند که بازگشت به‌موقع، صحیح، سالم و اصل همه آثار، «بازرزش‌ترین مجموعه هنر قرن بیستم خارج از مرزهای اروپا و آمریکا شمالی» را تضمین می‌کنند و پشتوانه این ضمانت چیست؟

۳- تاکی قرار است این آثار در خارج از کشور بماند و از کجا می‌دانید احتمال ضبط یا تهویض آنها با آثار بدلی بیش نمی‌آید؟

۴- می‌خواهیم بدانیم آیا موزه با «طرف آلمانی» قراردادی سِری بسته است؟

۵- مشاوران شما در این مذاکرات چه کسانی بوده‌اند و دقیقا چه آثاری انتخاب شده‌اند؟

۶- اووه کیتل‌من، مدیر گالری ملی برلین، در مصاحبه با دوپچه‌وله گفته است که انتخاب آثار این نمایشگاه با همکاری طرف ایرانی و گالری ملی آلمان صورت گرفته؛ ولی «در نهایت هر آنچه را که می‌خواستیم، دریافت کردیم.» اگر این حرف درست باشد، نقش «طرف ایرانی»

در این مذاکرات چه بوده است که «طرف آلمانی» توانسته هر آنچه را که می‌خواست، دریافت کند؟ انجمن نقاشان در بیان اظهار امیدواری کرده که وزارت ارشاد هرچه سریع‌تر پاسخ‌گوی این امر مهم ملی-میهنی باشد.
شرف‌جهان:نشدنی است

رزیتا شرف‌جهان، مدیر گالری طراحان آزاد این مسئله

روایت «مظفری» اززدیک دعوت

معصومه مظفری، رئیس انجمن نقاشان ایران، هم معتقد است برای اینکه چنین نمایشگاهی برگزار شود، باید از ابتدا ضمانتی برای انجام باشد که به دلیل معلوم‌نبودن شرایط برجام هنوز به راحتی نمی‌توان وارد چنین معاملات پیچیده و بزرگی شد: «این تضمین باید شفاهی اعلام عمومی شود و ما باید بدانیم که این نمایشگاه در چه کشورهایی و به چه مدت برگزار می‌شود و از سوی دیگر باید آن ۶۰ تابلو که قرار است از ایران بیرون برود، چه آن ۳۰ تابلو خارجی و چه ۳۰ تابلو ایرانی مشخص باشد. تاکنون ملانوروزی، مدیر موزه هنرهای معاصر، انجام وعده‌هایی مثل چاپ کتاب درباره گنجینه موجود در موزه و انجام عکس‌برداری و گذاشتن عکس‌های این آثار در یک سایت ر داده‌اند که هر دو هنوز عملی نشده است.»

مظفری یادآور شد که از او برای کارشناسی آثار برای فرستادن به نمایشگاه خارج از ایران دعوت کرده‌اند؛ ولی تقاضا کرده این مسئله را در هیات‌مدیره انجمن نقاشان مطرح کند که اگر موافقت نشد، برای چنین کاری وارد شود؛ باین‌حال مسئولان موزه از او خواسته‌اند که این دعوت را «شخصی» بدهاند. او هم نخواستہ است وارد چنین همکاری‌ای شود. به گفته این نقاش، ملانوروزی بعدا اعلام کرده که معصومه مظفری، مدیر انجمن نقاشان، این دعوت را رد کرده، درحالی‌که این دعوت شخصی بوده و در مقام ریاست انجمن نقاشان ایران نبوده است. او و لیلی گلستان این کارشناسی را قبول نکرده‌اند؛ چون مسئله مهم‌تر از آن است که یک یا دو نفر بخواهند پای تعهد و مسئولیت سنگین آن بایستند.

مظفری در ادامه یادآور شد: «از گذشته تاکنون بارها چنین نمایشگاه‌هایی برگزار شده و هنوز هم برگزار خواهد شد؛ اما حساسیت ملی و میهنی نسبت به چنین گنجینه‌ای مانع از آن می‌شود که در شرایط غیرشفاف فعلی شود به‌راحتی وارد این بده‌بستان فرهنگی شد و این وظیفه معاونت هنری است که در محضر نقاشان، کالرسی‌داران و خبرنگاران با صراحت درباره چودچون چنین نمایشگاهی شفافیت‌سازی کنند. اگر همه چیز با ضمانت باشد، آن وقت می‌شود با آن موافقت کرد؛ چون درحال‌حاضر بیمه این تابلوها بسیار گران تمام خواهد شد و کشورهای خارجی در چنین شرایطی نمی‌خواهند پذیرنده آن باشند. البته در این باره نیز باید همه‌چیز معلوم باشد و بازگشت و نگهداری تابلوها به دلیل میراث ملی و میهنی‌بودنش باید برای امکان حساسیت‌ورزی‌ای داشته باشد.»

کدام‌یک اسکاری می‌شود؟

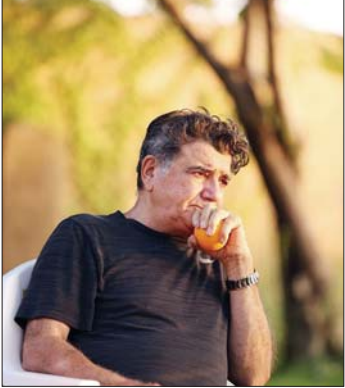
«فروشنده» یا «دختر»

نزدیک‌تر است. ضمن اینکه در نظرسنجی هفته گذشته «شرق» از منتقدان، اکثریت آرا، فیلم «فروشنده» را برگزیدند. باین‌حال روزنامه «شرق» از هر فیلمی که به‌عنوان انتخاب نهایی انتخاب شود، حمایت می‌کند. اما در این‌میان یک معترض وجود داشت که چرا فیلمش در میان فهرست هشت‌نفره قرار نگرفت، محسن امیریوسفی، کارگردان فیلم «خواب تلخ»، در نوشتاری از حضورنداشتن این فیلم در فهرست هشت‌تایی معرفی فیلم ایرانی به اسکار گلایه کرده است. این کارگردان در بخش‌هایی از این نوشتار که با عنوان «خواب تلخ اعتراض نمی‌کند، می‌خندد» برای ایسنا ارسال کرده، آورده است: «همین اول اعلام کنم که نمایشگاهی شفافیت‌سوزی به‌عنوان نویسنده، کارگردان و مالک فیلم سینمایی «خواب تلخ» هیچ اعتراضی به نتیجه انتخاب هشت فیلم اولیه برای معرفی به اسکار فیلم خارجی ندارم -چون در این ۱۳سالگی که از دنیای فیلم کوتاه وارد سینمای بلند شده‌ام یاد گرفتم که اعتراض برای من هیچ نتیجه‌ای ندارد و خانو سینمایی من از پای‌بست بیرون است؛ در مورد انتخاب فیلم مناسب برای اسکار هم قطعا فیلم «فروشنده» بعد از درخشش در جشنواره فیلم کن و دریافت دو نشان نخل طلا یکی برای فیلم‌نامه اصغر فرهادی هوشمند و یکی برای بازی ستودنی شهاب حسینی عزیز، بهترین انتخاب برای اسکار است و اصلا نیازی به تشکیل این گروه و صرف هزینه و رفت‌وآمد و جلسه و اعلام تعامل خانه سینما با ارشاد! و دلهره! نبود. مگر اینکه بخواهیم رقابتی دلخوش‌کننده به وجود بیاوریم. ولی خنده من از این بابت است که فیلم «خواب تلخ» حتی در این رقابت دلخوش‌کننده هم در جمع هشت‌فیلم نهایی نیست. ضمن احترام و تبریک صمیمانه به سازمان‌دهان هنر هشت فیلم، لازم است یادآوری کنم انتخاب‌نشدن «خواب تلخ» در حالی است که تعداد حضورهای بین‌المللی و جوایز جهانی آن تقریبا از مجموع حضورهای بین‌المللی و جوایز جهانی هشت فیلم انتخاب‌شده بالاتر است! ...» امیر اسفندیاری که براساس رای اعضای کمیته در «آی اسپارد» (اردیبهشت، ۱۹ اردیبهشت، «فروشنده» (اصغر فرهادی)، «لاتوری» (رضا درمیشیان) و «ناهِید» (آیدا پناهنده) شرکت در بخش اسکار غیرانگلیسی‌زبان برگزیده شود. در فهرست پیش‌رو، هر یک از فیلم‌ها واجد ارزش‌های هنری هستند که انتخاب هرکدام نافی ارزش‌های دیگر فیلم‌ها نیست، اما باید در نظر گرفت که از میان این پنج فیلم که هرکدام در بُعد بین‌المللی هم جوایزی دست آورده‌اند، فیلم «فروشنده» به معیارهای اسکار

هنر

چهاره روز

محمدرضا شجریان به ایران بازگشت

● **شرق:** همایون شجریان با اشاره به بازگشت استادمحمدرضا شجریان به ایران، اعلام کرد حال عمومی او بهتر است. همایون شجریان دقایقی بعد از انتشار خبر بازگشت استاد شجریان به ایران با انتشار متنی در اینستاگرام، درباره آخرین وضعیت جسمی پدر توضیحاتی ارائه کرد. در متن منتشرشده در صفحه اینستاگرام شجریان آمده: «دوستان گرامی، سلام. بامداد امروز پدر به ایران بازگشتند. خداروشکر حال ایشان خیلی بهتر از ماه‌های گذشته است. بر همین اساس پزشکان اجازه پرواز دادند و توانستند برای ادامه این دوره به خانه بازگردند تا مراحل بعدی درمان‌شان فرا برسد. ممنون از لطف و محبت بی‌پایان شما عزیزان که در این روزگار قوت قلب بوده‌اید و هستید. ممنون از همه دوستانی که لحظه به لحظه پیگیری کرده‌اند و حمایت را به جان خریدند. سپاسگزار از مسئولان محترمی که تا رسیدن پدر به ایران برای رفع مشکلات سفر از هیچ کمکی دریغ نکردند و آسایش ایشان را فراهم کردند».براساس اعلام علی مرادخانی، معاون هنری وزارت ارشاد اسلامی استاد شجریان بامداد جمعه ۲۵ شهریورماه به ایران بازگشت. استاد شجریان نوروز ۱۳۹۵ با انتشار ویدئویی از بیماری خود خبر داد. مراحل درمان او‌هاها در آمریکا سپری شد و حالا براساس اعلام فرزند این استاد، به دلیل بهبود وضعیت جسمی، شجریان در ایران به‌سر می‌برد.

زیر آسمان فیر وزه‌ای

تجلیل از بنی اعتماد، بهار لوو و طاهری در جشن انجمن منتقدان

● **شرق:** انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی از یک سینماگر، یک پژوهشگر سینمایی و یک نهاد سینمایی تجلیل می‌کند. در دهمین دوره برگزاری این جشن از رخشان بنی‌اعتماد، غلام حیدری (عباس بهارلو) و فیلمخانه ملی ایران به مدیریت لان طاهری تجلیل به عمل می‌آید. رخشان بنی‌اعتماد کارگردانی و تهیه‌فیلم‌های بلند سینمایی «خارجاز محدوده»، «زرد قناری»، «پول خارجی»، «نرگس»، «ورسری آبی»، «بانوی اردیبهشت»، «زیر پوست شهر»، «گیلانه»، «خون‌بازی» و «قصه‌ها» را به همراه آثار مستندی مانند «آخرین دیدار با ایران قدرتی»، «روزگار ما»، «حیات خلوت خانه خورشید»، «آی آدم‌ها» و... در کارنامه دارد. بنی‌اعتماد تاکنون جوایز متعددی از جشنواره‌های ایرانی و خارج از ایران کسب کرده است. غلام حیدری، منتقد و پژوهشگر سینمایی است که از کتاب‌های او می‌توان به «تاریخ تحلیلی صد سال سینمای ایران» (با همکاری محمد تهامی‌نژاد)، «فیلم‌ساخت سینمای ایران ۱۳۰۹-۱۳۸۳» (چهار جلد)، «خاطرات و خطرات فیلم‌برداران سینمای ایران»، «عباس کیارستمی» و «معرفی و نقد فیلم‌های علی حاتمی»، «صد چهره سینمای ایران»، «سینمای فریدین سه روایت محمدعلی فریدین» و... اشاره کرد. فیلمخانه ملی ایران از سال ۱۳۵۲ پس از آرشویو فیلم ایران رانده‌اندزی شد. تهیه و گردآوری مواد فیلم‌خانه‌ای، حفظ و نگهداری مواد فیلم‌خانه‌ای، مرمت و احیا و اشاعه فرهنگ سینمایی از وظایف این نهاد سینمایی است که مدیریت آن بر عهده لادن طاهری است. مراسم جشن انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی، فردا ۲۸ شهریورماه در سالن حجاب برپا می‌شود.